

Introductie

In het VDH-tje van 23 februari j.l. kondigde de heer Zaaijer aan, dat het redigeren van ons personeelsblad voortaan zou plaats vinden op afdeling Personeelszaken. Uiteraard konden deze werkzaamheden niet onmiddellijk in de volle omvang worden overgenomen van de heer Van Luttervelt en zijn mensen en er werd derhalve tot 1 juli 1957 een soort overgangszorging getroffen. Met ingang van deze datum nu hoort het verzorgen van ons personeelsorgaan dus definitief op afdeling Personeelszaken. De redactie maakt van deze gelegenheid gebruik bij u te introduceren mej. R. C. Hartsuiker, die thans alle werkzaamheden, die mej. W. M. Vos tot nu toe voor het VDH-tje verrichtte, van haar overneemt.

De werkzaamheden van de heer Stal voor het VDH-tje blijven ongewijzigd; hij vermaakt alleen naar afdeling Personeelszaken.

Graag richten wij hierbij een woord van dank aan mej. Vos, die enkele jaren op voortreffelijke wijze haar niet eenvoudige taak met betrekking tot het VDH-tje heeft verricht en ongetwijfeld er het hare toe heeft bijgedragen om het VDH-tje te maken tot wat het nu is. Haar werk voor ons personeelsblad was voor niet-ingewijden niet zo spectaculair, maar voor hen, die er onder kunnen oordelen, waardeloos. Wij vrouwen, dat mej. Hartsuiker deze taak op dezelfde wijze zal voortzetten. Ten slotte geven wij u hierbij de telefoonnummers, naaerop u de verschillende functionarissen, betrokken bij het VDH-tje, kunt bereiken.

De heer C. Schrevel, redacteur 429, mej. R. C. Hartsuiker 509, de heer J. H. Stal 412.

LADDERPUZZEL 70

Deze puzzel bestaat uit 2 delen. De oplossing van het ene deel vormt de sleutel tot het andere.

In het eerste deel zijn in alfabetische volgorde een aantal woorden gegeven, waaruit enkele letters zijn weggehalen en vervangen door punten. De ontbrekende letters vormen telkens een lettergreep van een nieuw te maken woord waarvan de omschrijving is gegeven in deel twee.

Anders gezegd: door het invullen van de ontbrekende letters in deel 1 krijgt u een aantal losse lettergrepen, waaruit u de woorden welke in deel 2 worden gevraagd, kunt samenstellen. Deze lettergrepen komen natuurlijk in willekeurige volgorde te voorschijn.

Voetbal in Utrecht

Op 19 juni, speelde VDH tegen de NIEAR (Elek. meetinstr. fabriek). De tegenpartij gaf voor VDH geen moeilijkheden, zodat ook deze wedstrijd ons aftal dichterbij de top bracht.

De eindstand: 8—0 voor onze ploeg.

Bedrijfsstoernooi VDH-Maanweg

De uitslagen van de dinsdag j.l. gespeelde wedstrijden luiden als volgt:

Teleo A—Draaierij	3—2
Comhante—Montage A	3—2
Kamoor—Montage B	6—1
Germakerij—Stampertj	1—0

De stand tot o.j. heden is:

1. Get.makerij	6	6	—	12	17—2
2. Comhante	5	3	1	1	7
3. Kamoor	6	3	1	2	10—7
4. Teleo A	5	2	1	3	11—18
5. Montage A	5	2	1	2	5
6. Stampertj	5	2	1	2	5
7. Draaierij	5	1	2	4	13—8
8. Montage B	5	1	—	4	10—17
9. Teleo B	5	1	—	5	2—32

PROGRAMMA VOOR DINSDAG 2 juni a.s. 7 uur, veld A: Montage A—Montage B. 7 uur, veld B: Teleo A—Stampertj. 8 uur, veld B: Kamoor—Draaierij. Teleo B heeft zich uit de strijd terug moeten trekken.

Klaverjaswedstrijd STOKVIS-VDH

Tijdens de koffiemiddag

Zaterdagmiddag, 15 juni j.l., brachten onze klaverjassers, op uitnodiging van de klaverjassclub van Stokvis, een bezoek aan Rotterdam.

Het werd een prettige middag; voor de heren, omdat er gezellig werd geklaverjast, en voor de dames — die deze keer de heren begeleidden — omdat zij met de bussen, waarmee de tocht naar Rotterdam werd gemaakt, een rondrit door de stad maakten, waarvan zij ongetwijfeld ook hebben genoten.

Zoals bij elke klaverjaswedstrijd gebruikelijk is, was ook hier weer een beker in het geding, die deze keer met een klein puntenverschil door Stokvis werd gewonnen.

Ongelukkig zullen de VDH-ers probeeren revanche te nemen als Stokvis op bezoek komt bij ons.

Nadat aan het einde van de middag

Onze vraag is nu:
1. Hoe luiden de complete woorden van deel 1?
2. Welke woorden zijn in deel 2 bedoeld?

Deel 1.
af...er, ar...in, af...lig, beg...sel, be...ten, br...ster, b...venster, da...der, dul...nis, er...s, ga...n, ge...zing, ge...steen, ge...g, gez...dheid, ka...r, ka...der, ka...noogst, koes...en, las...en, le...ren, onderho...e, ont...en, on...lig, on...dig, o...dhoud, p...za, r...zel, s...de, s...el, s...unen, st...el, st...sel, s...ger, ten...en, tus...schot, ver...den, ver...en, vere...en, vel...en, ver...f...sen, was...er, za...ij.

Omschrijving.

1. klokkenspel.
2. vorderen.
3. dag v. d. week.
4. tussentijd.
5. die acten opmaakt.
6. bijbelaling.
7. werelddeel.
8. nauwe doorgang.
9. opstand.
10. voortdurend.
11. vogel.
12. commando.
13. rampspoed.
14. riem.
15. rechtschapen.
16. bloedweer.
17. prop verband.

Bij juiste invulling van deel 2 vormen de eerste letters, van boven naar beneden gelezen, een gezegde, dat wij misschien beter boven deze puzzel hadden kunnen zetten als waarschuwing, doch dat voor de goede oplossers nu als mosterd na de maaltijd komt.

Deze zeker niet gemakkelijke puzzel wordt gehonoreerd met 5 punten. Inzendingen van deze ongetwijfeld interessante puzzel worden ingewacht bij mej. Hartsuiker, afdeling Personeelszaken (redactie VDH-tje) en wel vóór dinsdag 9 juni a.s.

Oplossing puzzel 67

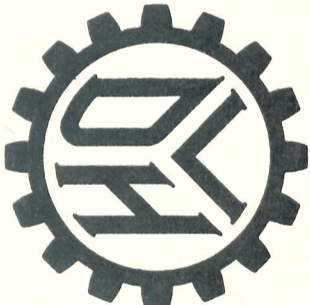
4052
87784
91836

PRJSSWINNAARS

De winnaars van deze week zijn de heren J. Roorda, afd. Octrooien, en J. C. Warmerdam, afd. 2531, die beiden na 67 inzendingen en met een totaal van 81 punten het hoogst stonden geklasseerd en dus de prijzen (fl.0,—) in de wacht sleepten. Zij kunnen deze afhalen bij mej. Hartsuiker, afd. Personeelszaken (redactie VDH-tje).

ook de invendige mens, op uitnodiging van de Stokvisclub, was versterkt, keerden de VDH-ers met hun dames voldaan huiswaarts.

Graag betuigen wij de klaverjassclub van Stokvis dank voor de ontvangst en het genotene en de directie van Van der Heem voor het beschikbaar stellen van de bussen.

het W.D.H-tje

PERSONEELSORGaan van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG UTRECHT HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Afdruifwetfabriek N.V.

Redacteur: C. Schrevel.
Redactie-Adviescommissie: dr. Joh. H. Schrevel (voorzitter), C. A. M. Kroon,
L. F. Laurier, ds. C. A. A. van Luttervelt en ing. J. Roorda.

WONDEREN IN ONS BEDRIJF?

„De wonderen zijn de wereld nog niet uit” zeggen we als er iets prettig is, wat we niet verwacht hadden. En dan hoeft het heus niet te betrekken dat we de honderdruizend getrokken hebben!

Het is al voldoende als een kennis die je lang niet gezien hebt plotseling op bezoek komt; iemand geeft je geld terug; waar je allang niet meer op gerekend had, of een collega met wie je het niet goed vinden kon is ineens erg geschikt. Zo'n wonder geeft kleur aan je leven. Het brengt ineens verandering in dat bekende vaste gangelief van opstaan, ontbijten, aan je werk gaan, eten, slapen gaan, waarbij dezelfde mensen dezelfde gezichten zetten en je haast kunt voorspellen wat Jan het

nen veroorloven van een somber gezicht en onvriendelijke woorden? Zo goed als ons goede humeur op andere kan overslaan, doet onze zwaarwichtigheid dat. Het is niet ombezwijpelijk dat het zo gaat.

Natuurlijk zijn we niet helemaal tevreden over de gang van zaken thuis of in ons werk of bij allebei. En omdat we niet helemaal tevreden zijn zien we vaak de goede kanten over het hoofd en worden we helemaal ontevreden. Dan sluiten we ons af en we gaan onverschillig doen. Die onverschilligheid is dan alleen maar je groot houteriger met de anderen zou omgaan, maar de moed niet hebt om zelf de eerste te zijn die een ander gezicht zet, of een vriendelijk woord zegt.

Dit artikel verscheen van de hand van dr. J. van Vocht Trijsen, bedrijfspsycholoog van de Stichting Personeelsbeleid Hengelo.

Gezien de inhoud meenden wij u dit verhaal niet te mogen onthouden.

Ik herinner me een man in een spinnewij die een onverschillige zure maathad. Die man, Klaas, had allang bekend dat ze het werk veel beter en vlotter konden doen als ze elkaar hielpen. Maar zou die zure Willem ooit daar toe te krijen zijn? Klaas besloot het te proberen, en als hij een ogenblik tijd had ging hij Willem helpen. Maar als Willem tijd had plekerde hij er niet over om een vinger uit te steken om het Klaas wat gemakkelijker te maken. Dat duurde een week zo. Maar Klaas gaf het niet op. „Het is voor ons allebei beter en het zal lukken” zei hij bij zichzelf.

Wat Willem dacht weet ik niet, maar het zal wel zo iets geweest zijn van: „Als die Klaas zo gek wil zijn om mij te helpen, moet hij dat weten, maar hij krijgt mij niet zo gek dat ik hem help”. Wat een eenzaam, in zichzelf opgesloten bestaan eigenlijk. Maar Klaas hield vol en na drie weken gaf Willem zijn weerstand op. Hij merkte dat het met Klaas' hulp veel vlotter ging. Hij vond het eigenlijk wel prettig gaan. Ten slotte was het te gek dat hij zelf géén vinger voor Klaas uit-

W. C. RUTGRINK

Wederom werd dit jaar ons bedrijf getroffen door het verlies van een van haar medewerkers. Hoewel de heer Rutgrink reeds enkele maanden leed aan een slopende ziekte, kwam toch eigenlijk op maandag 24 juni 1957 voor iedereen het einde onverwachts.

Niet iedereen, die bij ons bedrijf werkt, zal Rutgrink hebben gekend, hoewel hij al in december 1939 — dus ruim 17 jaar geleden — bij ons bedrijf in dienst trad.

De mensen, die met hem hebben samengewerkt, kennen hem des te beter en missen hem ongetwijfeld des te meer. Rutgrink was een stille en goede werker, die, mede op grond van zijn prestaties en zijn betrouwbaarheid, verschillende functies in ons bedrijf heeft vervuld.

Het laatste anderhalf jaar werkte hij in onze afdeling Machinale Houtbewerking, waar, door zijn overlijden, zowel voor Van der Heem N.V. als voor zijn collega's een lege plaats overblijft.

Een woord van troost en sterkte richten wij tot zijn vrouw, die nog maar betrekkelijk kort met hem getrouwd was en hem nu voor goed moet missen. Wij hopen, dat zij enige troost mag vinden in het feit, dat ook wij haar man missen en niet licht zijn trouwe plichtsbetrachting zullen vergeten.

Hij ruste in vrede.

stak. En toen gebeurde het wonder: hij gin? Klaas helpen.

Zo zijn er tientallen gelegenheden elke dag in elk bedrijf, waar een beetje vriendelijkheid, een beetje hulpvaard-

De wakker loopt af. In het halftionker doet ge een graai naar het reatend onding en vindt na enig gezocht het knopje, waarmee een eind gemaakt wordt aan het lawaai dat zo pijnlijk uw zoete rust verscheurt. Dan trekt ge schielijk uw arm weer terug onder de dekens, denkt half dromend iets over „ommenselijke toestanden om in het hoist van de nacht al te moeten beginnen” en zinkt weer terug in uw warme kussen.

Tien minuten later zit ge op de rand van uw bed. Uw vastgeplakte oogleden zijn haast niet van elkaar te krijgen, ge zit nog half bewusteloos en het is of ge tegen enorme krachten moet vechten om niet onmiddellijk weer in bed terug te schieten.

Opstaan, het is ellendig. En alleen de gedachte dat ge niet de enige zijt die deze verschromping moet doorstaan, brengt u eindelijk zo ver dat ge u gaat wassen en aankleden.

En dat iedere dag opnieuw.....

Helaas laat de moderne maatschappij geen plaats voor langslapers. Ze worden niet beklagd; integendeel men maakt ze belachelijk en bestrafte ze met boetes. Maar afgezien daarvan is het loch al niet zo prettig een lui-lak te zijn.

Gelukkig zijn er meer mensen, die er last van hebben. Ook internationaal bezien.

In Amerika, het land waar de wetschap genoeg commercieel inzicht schijnt te bezitten om de (winstgevende) paden der publiciteit te bewandelen, heeft men de kennis van deskundigen ingeschakeld teneinde een inzicht te krijgen in het wakker worden van luihaken.

Zo is een psycholoog in Lafayette, A. E. Conway, eens gaan bestuderen waarom de ene slaper veel gemakkelijker uit zijn bed komt dan de andere. Waarom de een zo maar fris als een hoentje naast zijn bed staat, terwijl een ander zich traag en moerzamer uit zijn warme dekens vandaan moet worstelen. Het is een hele studie geworden. En het resultaat heeft hij samengevat in een rapport, dat niet zo lang geleden gepubliceerd is in het tijdschrift „Colliers”.

De heer Conway komt tot de conclusie dat het ontwaken bij de meeste mensen verloopt in 3 fasen:

a. Het wakker worden zodra de wakker afloopt.

b. Het „instorten”, wanneer ge u weer terugtrekt onder de dekens. („Gevoelkundig, ik kan nog een paar minuten blijven liggen”).

c. Het opnieuw ontwakken, waarbij ge weer van voren af aan wakker moet worden.

De tweede fase nu, dat „instorten”, is een valstrik. Men kan, als men bij

De kunst van het opstaan

het afgaan van de wakker nog even blijft liggen, nderdaad bijkomen van de eerste schrik dat men er al uit moet. Maar het verraderlijke is, dat men de tweede keer niet wakker gemaakt wordt, maar dat men het dan zelf moet doen.

Soms gebeurt dat niet. Dan komt men te laat. Maar behalve dit risico van zich verslapen, maakt men het zichzelf veel moeilijker dan nodig is. Het wakker worden na de „instorting” kost namelijk veel meer moeite en geestelijke inspanning dan de eerste keer.

Men kan gerust aannemen, dat verreweg het grootste deel van diegenen die ’s morgens te laat op hun werk komen, wakker worden volgens de hierboven beschreven drie fasenmethode. Ze hebben natuurlijk hun wakker 10 minuten vroeger gezet dan nodig was, en zijn na de „instorting” niet meer op tijd wakker geworden.

Het is daarom ook zo dubbel zinnig voor deze mensen als ze een boete krijgen: ge kunt er verzekerd van zijn, dat bij het merendeel van de laakomers de wakker eerder te vroeg dan te laat is afgelopen.....

Wilt ge gemakkelijk opstaan, dan moet ge ’s morgens onmiddellijk uw bed uitkomen, zodra de wakker afloopt. Geen excuses bedenken om nog even te kunnen blijven liggen, desnoods maar net doen als iemand die flink is, meteen er uit.

Schaaf de gewoonte af, de wakker tien minuten te vroeg te laten aflopen. Zet hem precies op tijd en laat hem u precies op tijd wakken, geen minuut te vroeg.

Conway heeft nog meer ontdekt.

Ieder mens heeft van nature een „innerlijke wakker”. Bij de een is dit sterker ontwikkeld dan bij de ander, maar iedereen heeft wel iets, dat hem of haar op tijd wakker doet zijn als het er op aan komt. Wie kent niet de „ervaring”, precies op tijd wakker te worden om een vroeger trein te halen? Enkele minuten voor de wakker zal gaan arfopen is men klaar wakker.....

Een groot deel van deze sterke staalfles schijnt niet te berusten op een onbewust tijdgevoel. Vaak wordt men in werkelijkheid telkens even half wakker, men kijkt dan op de klok en slaapt weer in. Dit telkens wakker worden is dan eigenlijk geen volledig ontwaken, alleen als men ziet dat het tijd is, dringt er iets door en is men klaar wakker. Van het feit, dat men telkens op de klok gekoken heeft, kan men zich niets meer herinneren, misschien alleen maar dat het een „onrustige nacht” was.

Ieder mens heeft echter ook nog zelfstandig tijdgevoel. En Conway adviseert, deze „innerlijke wakker” te cultiveren tot een betrouwbaar instrument. Maak er een gewoonte van, zo

zeet hij, om iedere morgen vóór het onblijt een werkje te doen. De vuilnisbak buiten zetten bijvoorbeeld, of de kachel aanmaken of kolen schoppen. Wees niet bang, dat ge die vuilnisbak zult vergeten, want juist het feit dat u bang bent te laat wakker te worden om iets noodzakelijks te doen, maakt u op tijd wakker. Weet men zichzelf goed op te voeden in deze richting, dan blijkt het zelfs mogelijk — aldus het rapport — tenslotte zonder wakker te kunnen slapen.

Er wordt ook nog gewaarschuwd tegen het gebruik van „wekkertpillen”, welke men in Amerika schijnt te kunnen kopen. Men neemt zo’n pillen ’s avonds in voor het naar bed gaan en men is de volgende morgen precies op tijd klaarwakker.

Zo’n pill is gemaakt van een opwerkende en slaapverdrivende substantie, welke gecompeld is in een vrij taai stof waarin een slaapmiddel verwerkt is. Slikt men zo’n pill in, dan werkt het slaapmiddel en men slaapt onmiddellijk in. De buitenkant van de pill begint door de inwerking van de maagsappen echter langzaam te ontbinden. De „schilt” nu is zo dik gemaakt, dat hij na een vrij nauweuring te bepalen tijd opgelost is. De „ontwaak”-pill begint dan te werken en men wordt wakker. En wel zo goed, dat alleen een nieuw slaapmiddel u dan weer direct naar een bed zou kunnen doen terugverlangen.

Het is begrijpelijk dat een lichtvaardig gebruik van dit medicijn grote schade kan berokkenen en het kan daarom alleen toegepast worden door artsen ten behoeve van patienten, wier slaap- en waakgewoonten ernstig verstoord zijn.

De wakker loopt af. In het halfdonker doet ge een graai naar het ratelend onding en vindt na enig gezocht het knopje, waarmee een eind gemaakt wordt aan het lawaai dat zo pijnlijk uw zoete rust verscheurt. Dan trekt ge schielijk uw arm weer... Neen! Onmiddellijk er uit naast uw bed!

U zult bemerken, dat opstaan dan geen dagelijks terugkerende verschrikking behoort te zijn. Dank zij mijnheer Conway.

J. E.

EXAMEN E HBO

Maandag 24 juni te 17.30 uur werden de E HBO-cursisten, die voor het eenheidsdiploma waren opgesteld door dr Van Werkum en de heer Reijndorp, getest op hun theoretische en praktische kennis van E HBO.

Dr V. d. Ban, aangevozen door het Centraal Bureau tot Uitbreiding van het Eenheidsdiploma voor E HBO, nam het examen af.

Het resultaat was, dat alle 12 examinandt slaagden.

De geslaagden zijn: de dames mej. F. Wasch, mej. J. F. du Croix, en de heren J. Sijfjer, G. Jonkman, J. M. de Bruijn, W. Trimboos, W. J. Dobbe, J. v. d. Waal, N. J. Baltus, C. Pluut, J. B. Meijer en A. M. Soer (beide laatste werkzaam bij de Enaf).

Graag ziek zijn

Er wordt veel eens gezegd: om gezondheid op prijs te stellen, moet je eens een keer ziek zijn geweest.

Daarom temeer is het merkwaardig, dat er altijd mensen zijn, die er een zekere lust in vinden onder dokters handen te zijn. Wat zouden ze daar nu toch voor leuk in vinden?

Misschien zijn er daar onder, die het interessant vinden, als er eens wat bijzondere aandacht aan hen wordt besteed. Ten eerste is daar de man in de witte jas met al zijn geheimzinnige instrumenten en mysterieuze drankjes en poeders. Vervolgens de familie en kennissen, aan wie je met een zekere gewichtheid kunt vertellen, dat en wat er aan je schiet.

Er zijn er ook bij, die een beetje erg bang zijn voor hun haachje en zich naar een dokter haasten, als er eens iets in het body hapert of pijn doet. Die dokter moet je daar onmiddellijk van af helpen; als zijn behandeling niet snel effect heeft, is hij een prutsier. Want je wilt onder geen beding narigheid vóelen.

Nu is er meestal een heel natuurlijke rem op het al te gauw zich onder dokters handen stellen: de nota van de arts of het ziekenhuis. Daarvan alleen zou je soms al ziek worden. Daarom waacht men veel eens, alvorens zich onder ieders wetenschap te laten onderbehandeling van een arts te stellen. Ook dat kan wel eens dom zijn, omdat een vinger ingrijpen veel kwaad had kunnen voorhouden.

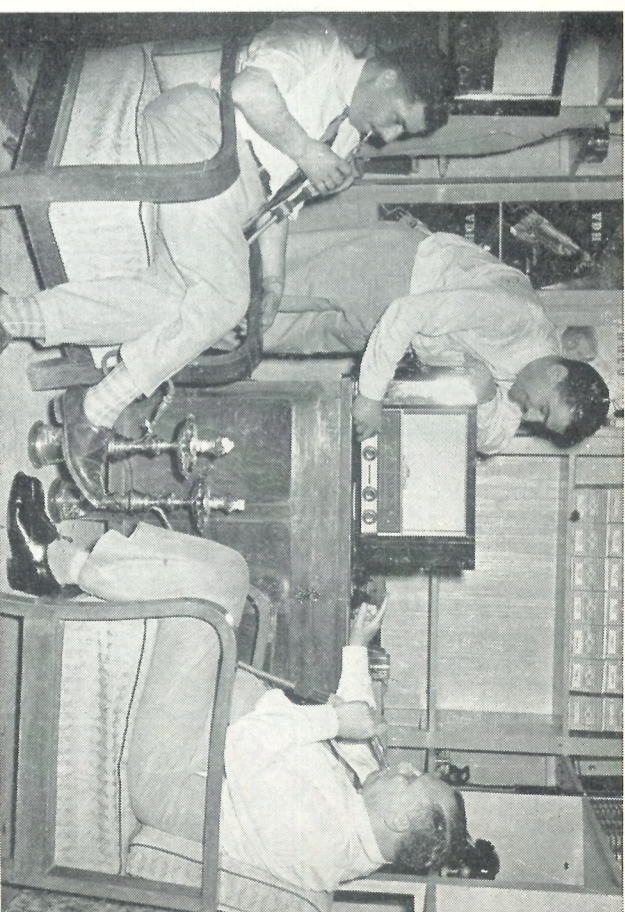
Wanneer dus die dokterskosten niet meer zo’n rol spelen, komen velen er soms erg gauw toe, voor ieders wetenschap te laten onderbehandeling te stellen. Dat is een telkens terugkerende klacht bij de ziekenfondsen.

We kunnen begrijpen, dat men zich daar nu weer bezig houdt met de vraag, of er niet een beetje rem op die handdraverij naar de wachtkamer kan worden gezet. Als middellicje denkt men aan die „nota”.

Natuurlijk zal men aan de goetkope behandeling moeten rashouden; daarvoor zit je nu eenmaal in een fonds. Maar voor bepaalde geneskundige behandelingen wil men een kleine bijbetaling innoeren. Men verwacht, dat dit de ruw naar de dokter veel wat zal doen bedaren. En dat kon best zo zijn. Want als er moet worden betaald, bedenken velen zich nog even of het „gevat” inderdaad wel zo dringend is als ze eerst dachten, toen het toch geen kosten met zich bracht.

Maar al met al blijft het gek, dat vele mensen graag eens even ziek zijn. Eigenlijk ondankbaar, vindt u niet?

Scheurer.

VERKOPEN in het MIDDEN-OOSTEN

Het verkopen in het Midden-Oosten geschiedt op een geheel andere manier dan wij dit gewend zijn in Nederland of in West-Europa. Daarom vond ik het wel eens aardig om de lezers van het VDH-tje kennis te laten maken met deze wijze van verkopen.

Het Arabische volk is een ongesciplineerd volk, maar de gastvrijheid en de beleefdheid staan bij hen hoog aangeschreven.

Als verkoper dient hiermede terdege rekening te worden gehouden. Het is begrijpelijk, dat men de klant bij het binnenkomen in zijn meestal veel te kleine kantoor op beleefde wijze begroet, maar daarmee is de zaak niet afgelopen. Men vraagt verder naar gezondheid, door te zeggen „Kief Halak”, waarop hij antwoordt „Mapsoet”.

Voorts informeert men naar zijn welstand, alsook naar de gezondheid van zijn vrouw, waarmee men eigenlijk bedoelt „Vrouwen”, maar tegenover een westerling wil hij dit niet weten. Deze introductie wordt altijd zeer op prijs gesteld en zorgt er voor, dat de komende onderhandelingen in een vertrouwelijke sfeer zullen plaats vinden. Zijn de gebruikelijke beleefdheidsformules gewisseld, dan wordt de bekende Turkse koffie aangeboden, die men nooit mag weigeren, want dat zou een beleediging zijn. Het is gebruikelijk dat koffie al pratende en handelende met kleine teugjes te drinken (want snel drinken van deze koffie zou als een onwelvoeglijkheid beschouwd worden). Zo komt men eindelijk na lang gepraat tot het gestelde doel: het boeken van een order.

Indien de afnemer weet, dat men lange tijd in het Midden-Oosten heeft gewoond en dientengevolge de oostse gezbruiken goed kent, wordt ook nog wel eens bij de onderhandelingen Turkse waterpijp, zoals u op bijgaande foto ziet, aangeboden. Deze waterpijp wordt in het Arabisch „Nargileh” en in het Amerikaans „Huibeldiububeldi”

Spreekuur O.R. Maanweg

2 JULI 1957.

Le pauze: de heren Van der Plas — Minde,

de pauze: de heren Kouwer — Van de Velde.

Hartelijk dank aan Ziekentrost en alle anderen voor de vele bliken van belangstelling tijdens mijn ziekte onderwonen.

Th. van Kesteren.
Utrecht.

Steeds beter

De verrassende resultaten van de onlangs in onze bedrijven gehouden typewedstrijd zullen de Commissie Machineschrijven en zeer zeker ook onze directeur, de heer G. van Vliet, tot grote voldoening hebben gestemd. De commissie omdat zij een lawine van (geprinte) werksommen te beoordelen kreeg; de heer Van Vliet vanwege de enorme vooruitgang die bij alle groepen viel te constateren.

Zaterdag j.l. vond dan de met zoveel spanning tegemoet geziene prijsuitreiking plaats in de vergaderkamer in het hoofdequair aan de Maanweg. De heer Van Vliet, die zich evenals voorgaande jaren met de overhandiging der ongewijfeld prachtige prijzen had belast, maakte in een toepasselijk speechje de resultaten bekend. Niet alleen viel een voortdurende stijging van het aantal deelnemers waar te nemen, doch ook de geleverde prestaties bleken van dien aard, dat 50% — d.w.z. de helft van het aantal deelnemers — naar een hogere klasse promoveerde.

Ook het feit, dat een vijftal typistes er, dank zij hun bijzondere prestaties, in was geslaagd zodanig te promoveren, dat hierbij een klasse kon worden overgeslagen, is zeer zeker het vermelden waard. Terecht ontlokte deze mededeling de vele aanwezigen een hartelijk applaus.

Door al deze promoties zal bijvoorbeeld groep C (270—300 aanslagen per minuut) bij een volgende wedstrijd maar liefst acht deelnemers tellen.

Een ander punt van betekenis, dat tijdens deze wedstrijd zo duidelijk naar voren kwam, is wel het feit, dat de opvoering van de snelheid zeker niet ten koste van de kwaliteit is geschied. Integendeel, speciaal in de hogere groepen vielen aanmerkelijke kwaliteitsverbeteringen te bespeuren. Deze duidelijke verschuiving naar boven over de gehele linie wijst dus ook op een stijging van het gemiddelde peil.

6 JULI SOLEX-DAG

Zaterdag 6 juli zal evenals voorgaande jaren weer het startsein worden gegeven voor onze traditionele Solex-rit.

Een uiteenzetting te geven, van wat deze rally inhoudt, lijkt ons voor de „oudgedienden“ overbodig. Voor de nieuwelingen even een korte uitleg.

Aan de hand van een routebeschrijving, die op veler verzoek iets moeilijker is gemaakt dan verleden jaar, krijgt u een rit van ongeveer 60 km te rijden, die u langs prachtige buitenvegen en pittoreske dorpen zal voeren. Natuurlijk zult u tijdens deze rit verschillende moeilijkheden op te lossen krijgen; het zwaarste deel is door de organisatoren echter voor het eind bewaard. Dit blijft natuurlijk een verassing.

Door de directie is weer een groot aantal fraaie en zeer zeker ook nuttige prijzen beschikbaar gesteld. Wij nodigen alle VDH-ers en hun familie uit aan deze gezellige rit deel te nemen. Voor inschrijvingen kunt u zich aanschrijven bij de heer De Wit, afd. Organisatie.

Houdt dus 6 juli vrij voor Solex-dag.

van de getoonde accuratesse, waarbij dus het maken van zo weinig mogelijk fouten van doorslaggevende betekenis is.

„Stijstand is achteruitgang“. Dit gezegde indachtig is de Commissie Machineschrijven alweer niet de voorbereidingen bezig voor de volgende strijd op de schrijfmachine.

Zij, die reeds aan wedstrijden hebben deelgenomen, zullen zich ongetwijfeld bij de eerstvolgende oproep aanmelden.

Doch ook degenen, die nog niet hun krachten met anderen hebben gemeeten, zijn van harte welkom.

Al met al werd deze Voorjaarswedstrijd 1957 een groot succes.

Als een aardige attentie werd aan de deelnemers, die niet voor een prijs in aanmerking kwamen, nog een aardige verrassing gezonden.

Volledigheidshalve laten wij hieronder nog de uitslag volgen.

Groep afd. nr	Groepsvolgnummer	Naam, voorletters	bruto aansl.	netto aansl. naar per/m. groep	promotie
A	330 apm. Tijdsduur 30 min., atretractor 10.				
	1	Frankenhuyzen, E. A. van	12890	413	
	2	Vos, W. M.	11783	381	
C	270—299 apm. Tijdsduur 25 min., atretractor 8.				
	1	Vasen-Kunkeleer, C.	8305	317	B
	2	Dirkzen, L. M.	7834	299	
	3	Veen-van Bijleveld, M. E.	9570	298,7	
D	240—269 apm. Tijdsduur 20 min., atretractor 6.				
	1	Fehrmann, A.	6217	302	C
	2	Doelman, A.	6020	289	C
	3	Melis, B.	5838	285	C
	4	Soesbergen, M. A.	5993	283	C
	5	Kuiper, H. H.	5779	277	C
	6	Hartsuiker, R. C.	5412	263	C
	7	Neel, C. M. de	5486	261	C
E	210—239 apm. Tijdsduur 15 min., atretractor 5.				
	1	Iseger, L. J.	4362	277	C
	2	Spiets, L. C.	4112	272	D
	3	Arend, M. J. van den	3730	245	D
	4	Kleef, J. J. A. van	3804	241	D
	5	Salenbijn-Wijmaaten, M.	3766	235	D
F	180—209 apm. Tijdsduur 15 min., atretractor 4.				
	1	Zoeteveld, B.	3719	240	E
	2	Hout, W. A. in 't	3579	231	E
	3	Neuteboom, M. W.	3748	230	E
	4	Thiel-Berghuis, C. M. v.	3579	222	E
	5	Smolders, A. C. M.	3417	218	E
	6	Wiggers, E.	3454	217	E
	7	Ras, H. C.	3493	215	E
	8	Doppert, H. S.	3289	207	E
	9	Wartna, A. M. E.	3131	203	E
	10	Jong, L. F. de	3136	199	E
	11	Kerckhof, G. M.	3059	194	E
	12	Klomp-Timmermans, H. J.	3067	192,4	E
	13	Kraan, E. S. M. v. d.	2904	192,2	E
	14	Hiltten, M. M. van	3034	187	E
G	150—179 apm. Tijdsduur 10 min., atretractor 3.				
	1	Scheffel, O. E.	2237	216	E
	2	Meer, M. E. B. van der	1676	186	F
	3	Meulen, A. van der	1646	182	F
	4	Kersbergen, F. S.	1807	172	F
	5	Wijnbergen, H. van	1769	171,5	F
	6	Plas, G. van der	1684	156	F
H	149 apm. Tijdsduur 10 min., atretractor 2.				
	1	Petri, M. L. M.	2049	203	F
	2	Soest, L. W. van	1966	193	F
	3	Pronk, W.	1993	191	F
	4	Hout, J. W. in 't	1797	176	G
	5	Lodder, C.	1776	172	G
	6	Kolbranders, E.	1744	171	G
	7	Hessing, G.	1781	165	G
	8	Geurze, J. C.	1624	153	G
	9	Heljer, K. den	1625	153	G
	10	Bonten-Geurze, M. A. L.	1563	153	G
	11	Kluis, E.	1481	140	G
	12	Braun, A. J. de	1435	139	G
	13	Kloos, C.	1389	129	G
	14	Bogaert, K. van der	1566	—	1)
	15	Wit, H. N. de	1549	—	1)
	16	Poortier, M. H.	1260	—	1)

1) Maximum foutenpercentage overschreden.

Het succesvolle VDH-team uit Utrecht

Avond 4-daagse Utrecht

Op 19, 20, 21 en 22 is in Utrecht de avond 4-daagse „Vertopen“.

Voor deze traditionele wandeltocht waren dit jaar ruim 6500 liefhebbers. Zaterdagmiddag werden de laatste 20 kilometers getippeld.

Onder deze 6500 was een prima wandelende ploeg, nl. de 23 deelnemers (12 dames en 11 heren) van VDH-Utrecht.

Tijdens de rust in Jutphaas, waar enkele meters worst en een kantje nieuwe haring werden verorberd, konden we nog een woordje wisselen met de leider van onze ploeg, de heer Van Wijk. Deze was vol lof: geen uitvalleters en een prima stemming! De resultaten

hebben het ook wel uitgewezen, allen ontvingen de onderscheiding voor deze prestatie. Proficiat!

Buiten onze goed wandelende groep was er nog een uitblinker en wel de VDH „Bezemwagen“. Fleurijs versierd met bloemen en hartussen 3 Jumbo smelzigers. Dat deze veel bekijks had langs de druk met toeschouwers bezette route, behoeft nauwelijks gezegd te worden.

Vooral de huisvrouwen moesten onze SZ 52 eens van nabij bekijken. Hun oordeel was unaniem: „Dit is nu eens een handige stofzuiger!“

Namens de VDH-groep hartelijk dank voor de bloemenbunde, zowel van de directie als van het personeel. Tevens dank aan allen die medewerkten, in het bijzonder onze EHBO-ers die vier avonden medische bijstand hebben verleend.

Ter oriëntatie

Donderdag 4 juli a.s. voortocht door de heer Van der Lans over het onderwerp: Sociale en Belastingwetten voor het personeel.

Hartelijk dank!

Hiermede betuig ik mijn hartelijke dank aan afd. Ziektenroost, chefs en collega's voor de belangstelling en cadeaus die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

Mci. H. v. Ekeren. afd. 2613.

Hiermede betuig ik mijn hartelijke dank aan directie, chefs, bazen en collega's voor de mooie geschenken en de vele blijken van belangstelling bij mijn 20-jarig dienstverband ontvangen.

Leni Kok. Televisieomtag.

VERVOLG VAN PAG. 1
digniteit, even doordenken over de mogelijkheden van een ander ons de kans geven om een kleiner of groter wonder te laten gebeuren, een wonder dat aan het leven van een ander en daardoor aan ons eigen leven kleur en warmte geeft.

Als je in verschillende bedrijven gewerkt hebt weet je, dat de sfeer in het ene bedrijf veel prettiger kan zijn dan in het andere. Natuurlijk is er een groot aantal factoren die met elkaar die sfeer bepalen. Maar in het prettige bedrijf speelt ergens die vriendelijkheid voor de ander een heel belangrijke rol. Onderlinge vijandigheid komt namelijk heus niet zoveel voor in ons bedrijfsleven, maar die onverschilligheid voor de ander is een veel groter punt.

Waar je kansen liggen? Bij de eerste man of vrouw met wie je in je werk te maken hebt. Een vriendelijk gezicht, een vriendelijk woord: „Goede morgen!“ zeggen, een deur open houden, luisteren naar wat een ander je vertelt; iemand een aanwijzing geven hoe hij iets gemakkelijker of beter kan doen in plaats van hem voor „stomme!“ uit te maken; een nieuwigheid niet op zijn eentje laten modderen, maar hem wegwijzen maken met het werk, het vinden van de kantine; het werk voor je ploegmaat zo goed mogelijk achterlaten, enz. enz. Hoeveel mensen, hoog en laag, bezwijken haast onder hun eigen gewichtigheid. Maar ze zouden werkelijk belangrijker zijn als ze meer oog hadden voor de behoeften en belangen van degenen met wie ze in aanraking komen. Hoe vaak gebeurt het nu niet dat iemand bij een ander komt met een vraag: die voor hem belangrijk is, terwijl hij wordt „atgelandd“ als een „geval“ en weggaat met het ongelukkige gevoel, dat hij niet tot zijn recht is gekomen.

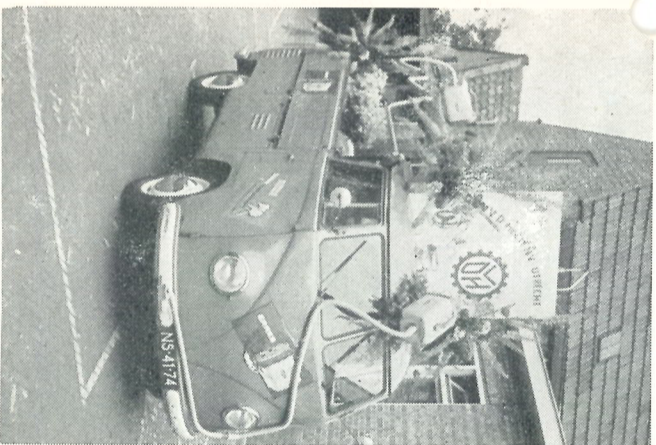
Is dit een peldoel voor halfzachtheid? Laat ik deze vraag met een tegenvraag beantwoorden: Kan een mens zonder andere mensen leven? Als dat niet het geval is, is het de moeite waard aan het contact met andere mensen wat meer zorg te besteden. Eén van de middelen daartoe is vriendelijkheid. Een beetje vriendelijkheid doet wonderen.

Misschien is het grootste wonder dan wel dat we daardoor in ons zelf en in anderen nieuwe mogelijkheden gaan ontdekken.

KOM ER IN.....

Woensdagmorgen 26 juni werd ons bedrijf Maanweg vereerd met het bezoek van een aantal Rotterdamse autoriteiten. Tot de gasten behoorden de burgemeester van Rotterdam, mr. G. E. van Walsum, de wethouders A. Hoge-weg en J. U. Schiltbuis, de gemeentesecretarissen, de heer J. Hasper, de directeur-generaal van het Loodswezen, de heer H. Tichelman, alsmede de leden van de Commissie van Advies voor het Havenbedrijf en van de Radarcommissie.

Het gezelschap werd in ons bedrijf ontvangen en rondgeleid door de heren Van der Heem, Gussenhoven, Isbrucker en Van Luttervelt.

De JUMBO-bezemwagen